

Sygn. akt. **II K 145/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2017r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogusław Gawlik

Sędziowie –

Ławnicy –

Protokolant: sekr. sąd. Zuzanna Wójcik

w obecności Prokuratora Prok. Rej. Romualdy Szymczak

po rozpoznaniu dnia 03.01.2017r

sprawy karnej D. K. s. T. i E. zd. J.

ur. (...) w N.

zam. (...)-(...) M. 171

oskarżonemu o to, że :

w dniu 6 lutego 2016 r. w P. woj. (...), będąc prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokami Sądu Rejonowego w N. (...)sygn. VII K 58/05, sygn. VII K 1113/05 oraz VII K 1010/06 oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego wN. (...)sygn. akt VII K 1010/06, kierował w ruchu lądowym samochodem marki D. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej w pierwszym badaniu 0,75 mg/l, drugim badaniu 0,91 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,-

tj. o przest. z art. 178a§1 kk i art. 178a§4 kk

I. oskarżonego D. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu występku z art.178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk za to na mocy art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności , -

II. na mocy art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego D. K. środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych ,-

III. na mocy art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego D. K. świadczenie pieniężne, zobowiązując go do uiszczenia na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwoty 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych,-

IV. na zasadzie art. 624 §1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych,-

sygn. akt II K 145/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 stycznia 2017 r.

(ograniczone w trybie art. 424 § 3 kpk)

D. K. oskarżony był o to, że :

w dniu 6 lutego 2016 r. w P. woj. (...), będąc prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokami Sądu Rejonowego w N. (...)sygn. VII K 58/05, sygn. VII K 1113/05 oraz VII K 1010/06 oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w N. (...)sygn. akt VII K 1010/06, kierował w ruchu lądowym samochodem marki D. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej w pierwszym badaniu 0,75 mg/l, drugim badaniu 0,91 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu tj. o przest. z art. 178a§1 kk i art. 178a§4 kk.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał pełne podstawy do przyjęcia, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu występkę z art. 178 a §4 w zw. z §1 kk.

Kierował bowiem oskarżony w dniu 6 lutego 2016 r. samochodem D. (jak w zarzucie) w stanie nietrzeźwości, gdzie stan ten występuje w sytuacji gdy m.in. zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekracza 0,25 mg/dm⁽³⁾ (art. 115 §16 kk). U oskarżonego w wyniku czterech kolejnych badań stwierdzono kolejno 0,75, 0,91, 0,99 i 0,93 mg/dm⁽³⁾ alkoholu w wydychanym powietrzu (k 2 i 4 zbioru A), co uzasadnia kwalifikacje z art. 178 a § 1 kk. W związku z tym, że oskarżony czynu tego dopuścił się będąc prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w sprawach VII K 58/05 i VII K 1113/05 oraz VII K 1010/06 Sądu Rejonowego w N. (...)(k. 9-10 oraz 12-15 zbioru A) a także w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wobec niego w sprawie VII K 1010/06 Sądu Rejonowego w N. (...), gdzie zakaz ten orzeczony został na okres 10 lat wyrokiem z 15 stycznia 2007 r. prawomocnym z dniem 23 maja 2007 r. i gdzie zakaz ten kończył się dopiero 23 maja 2017 r. (k. 9-10 oraz 14-15 akt zbioru A) – oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego mu występkę z art. 178a §4 w zw. z § 1 kk.

Wymierzając oskarżonemu kary i inne środki nie dopatrzonego się istotnych okoliczności łagodzących. Samo przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu nie może być uznane za istotną okoliczność łagodzącą albowiem również bez owego przyznania okoliczności czynu i jego zaistnienie zostały potwierdzone innymi dowodami a w szczególności zeznaniami funkcjonariuszy policji, którzy go zatrzymali M. M. (1) i K. M. (1) oraz przede wszystkim wynikami badań oskarżonego na zawartość alkoholu.

Obciążające jest to, że oskarżony był karany również za inne przestępstwa niż te, które stanowiły podstawę przyjęcia kwalifikacji z art. 178 a § 4 kk albowiem wyrokiem Sądu Rejonowego w N. (...)z 12 marca 2014 r. w sprawie II 1 K 1126/13 za czyn z art. 284 § 3 kk orzeczono wobec oskarżonego między innymi karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na trzy letni okres próby, a także to, iż oskarżony odbywał kary pozbawienia wolności z wcześniej wymienionych dwóch wyroków za czyny z art. 178 a §1 kk, gdzie został warunkowo przedterminowo zwolniony z tychże kar postanowieniem SO w T. (...) z 9/08/2010 r. (k 17 zbioru A) a zatem, że nawet odbycie kar pozbawienia wolności nie wpłynęło na poprawę zachowania oskarżonego, który dopuścił się podobnego przestępstwa.

Przy wymiarze kar i środków uwzględniono również stopień stanu nietrzeźwości, który jest przekroczony trzykrotnie wg najkorzystniejszego z wyników a zatem jest dość duży a także to iż, oskarżony kierował samochodem na drodze krajowej K-28 i to w godzinach dość dużego ruchu, skoro zatrzymano go około godziny 9.55.

Biorąc pod uwagę powyższe wymierzono oskarżonemu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Czyn zarzucany oskarżonemu zagrożony jest karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności a biorąc pod uwagę powyższe nie ma dostatecznych podstaw aby nie orzekać kary pozbawienia wolności i uznać za wystarczające orzeczenie innych kar w oparciu o artykuł 37a kk.

Orzeczona kara 5 miesięcy pozbawienia wolności – jej wykonanie nie mogło być warunkowo zawieszono albowiem oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa był skazany na karę pozbawienia wolności w sprawie II 1 K 1126/13 Sądu Rejonowego w N. (...) wyrokiem z 12 marca 2014 r., kiedy to zgodnie z art. 69 § 1 kk nie można zawiesić wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

W stosunku do oskarżonego w oparciu o art. 42 § 3 kk orzeczono dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zasadą jest w przypadku skazania za przestępstwo z art. 178 a §4 kk orzeczenie takiego zakazu. Jedyne w sytuacjach wyjątkowych, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami zakaz ten może być orzeczony w mniejszym rozmiarze. W realiach obecnej sprawy nie zachodzi żaden wyjątkowy wypadek, który nadto miałby być uzasadniony jeszcze jakimiś szczególnymi okolicznościami.

Stan nietrzeźwości oskarżonego był dość duży a nadto nie istniały żadne szczególne powody mające uzasadniać prowadzenie samochodu przez oskarżonego w stanie nietrzeźwości. Oskarżony sam przyznał na rozprawie, że nie było żadnego szczególnego powodu aby musiał wówczas jechać i stwierdził wprost, że z głupoty pojechał do siostry, mimo spożytego alkoholu. Również oskarżony alkohol spożywał w dniu zdarzenia. Przyznał się on funkcjonariuszom, że około 5-tej rano wypił kilka piw. Wiarygodnie w tym zakresie zeznają funkcjonariusze M. M. oraz K. M. (k. 1 i 3 akt zbioru B) i potwierdził to także oskarżony wówczas, podpisując protokoły badania na zawartość alkoholu (k. 2 i 4 zbioru A). Nie istnieją żadne przekonujące dowody żeby oskarżony miał okłamać funkcjonariuszy policji co do ilości a przede wszystkim czasu, kiedy spożywał alkohol. Oskarżony bowiem na rozprawie nie wiarygodnie wyjaśnił, że alkohol w postaci 4 piw spożywał dzień wcześniej około godziny 21 - ej a funkcjonariuszom miał podać nieprawdę. Ponadto analiza wyników kolejnych badań wykazuje tendencje rosnącą a nie malejącą, co wskazuje na to, że oskarżony jednak spożywał alkohol w dniu zdarzenia. Także – jak wspomniano wcześniej – oskarżony odbywał karę pozbawienia wolności i to z dwóch spraw za podobne czyny, a mimo tego nie wyciągnął z tego faktu należytych wniosków. Stąd też nie ma podstaw do tego aby zakaz orzec w mniejszym rozmiarze. Nie jest istotnym argumentem w tym zakresie ani wiek oskarżonego ani także to, że ma on na utrzymaniu dwoje dzieci, w tym jedno konkubiny.

Orzeczono w stosunku do oskarżonego obowiązkowe świadczenie na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w oparciu o art. 43 a § 2 kk, gdzie świadczenie to orzeczono w minimalnej wysokości 10.000 zł, w uwzględnieniu również dość trudnej sytuacji finansowej oskarżonego.

Zdaniem Sądu orzeczona kara i zastosowane środki są adekwatne do całokształtu okoliczności i winne one ponieść zamierzony skutek w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Z uwagi na sytuację finansową oskarżonego, który uzyskuje miesięczne dochody z prac dorywczych około 1500 zł a ma na utrzymaniu jedno własne dziecko i drugie konkubiny, zwolniono go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.